

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 908/2021
16.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Небојше Ранисављевића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Ранисављевића – адвоката Душана Булатовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 511/2019 од 10.09.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1124/20 од 27.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Ранисављевића – адвоката Душана Булатовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 511/2019 од 10.09.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1124/20 од 27.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 511/2019 од 10.09.2020. године окривљени Небојша Ранисављевић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, шест кривичних дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за која дела су утврђене казне затвора у трајању од по две године и шест месеци и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па му је изречена јединствена казна затвора у трајању од осам година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета, оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, по прибављању података о њиховој висини.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1124/20 од 27.04.2021. године одбијене су као неосноване, између осталих, жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Београду К 511/2019 од 10.09.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Небојше Ранисављевића – адвокат Душан Булатовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде у делу одлуке о висини и врсти кривичне санкције и предмет врати на поновно одлучивање у том делу.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног Небојше Ранисављевића у захтеву за заштиту законитости наводи да је као отежавајућа околност цењена ранија осуђиваност окривљеног због извршења кривичног дела са елементима насиља, а од раније осуде односно издржане казне протекло је више од пет година, па самим тим суд, сагласно члану 55. став 1. КЗ није могао да ранију осуђиваност окривљеног узме као отежавајућу околност, на који начин је повређен закон на штету окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Ранисављевића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Из пресуде Вишег суда у Београду К 511/2019 од 10.09.2020. године, произилази да је окривљени Небојша Ранисављевић оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, шест кривичних дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па му је применом одредби члана 1, 2, 4, 42, 54, 60, и 63. КЗ изречена јединствена казна затвора у трајању од осам година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Приликом одмеравања отежавајућих околности је цењено да је окривљени раније осуђиван због кривичног дела са елементима насиља.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају, приликом одмеравања казне у односу на окривљеног Небојшу Ранисављевића није ни примењена одредба члана 55 став 1. КЗ, која се односи на одмеравање казне у случају поврата, већ су цењене отежавајуће околности - да је окривљени раније осуђиван због кривичног дела са елементима насиља у смислу одредбе члана 54. КЗ (а не одредбе члана 55. став 1.

КЗ), те је у склопу осталих утврђених околности које утичу да казна буде мања или већа суд окривљеном одмерио казну у законом прописаним границама.

При томе, примена одредбе члана 55. став 1. КЗ, не искључује примену одредбе члана 54. КЗ, која подразумева да суд приликом одмеравања казне има применити општа правила која се односе на отежавајуће и олакшавајуће околности у односу на кривично дело и учиниоца, стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да другостепени суд не даје разлоге за своју одлуку, односно да одлука не садржи образложење зашто су одбијени наводи жалбе којима је указано да је окривљени кривична дела за која је осуђен учинио у стању битно смањене урачунљивости, на који начин истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па имајући у виду да наведена повреда није дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић,с.р.